

Sažetak:

Medijska konvergencija je proces koji se odvija bez obzira na spremnost pojedinih medija na modernizaciju. U povijesnom pregledu naglašena je uloga javnog radija kao predvodnika povijesnih prekretnica u razvoju radija kao medija. Istraživanje u ovome radu prikazuje razinu medijske konvergencije javnih radija u Bosni i Hercegovini i Republici Hrvatskoj kroz kvantitativnu i kvalitativnu analizu. Kvantitativnim dijelom ispitani su prisutnost i aktivnosti radijskih postaja na društvenim mrežama, multimedijalni sadržaji, emisije na zahtjev i podcasti. Rezultati pokazuju veću razinu konvergencije u RH gdje su radijske postaje aktivnije na digitalnim platformama, češće nude emisije na zahtjev i redovitije objavljuju podcaste. U BiH dominira BH radio 1, dok Federalni radio i Radio RS zaostaju u digitalnoj prisutnosti. Kvalitativnim dijelom, intervjuima s ravnateljima i urednicima, utvrđeni su svijest o važnosti modernizacije, ali i prepreke kao što su financijski resursi, nedostatak edukacije i tehnička ograničenja. Ispitanici naglašavaju važnost kadrovske politike, uloge publike, digitalizacije i multimedije. Zaključuje se da javni radio u RH ima višu razinu konvergencije, dok BiH mora sustavnije pristupiti modernizaciji. Istraživanje doprinosi znanstvenoj i stručnoj raspravi o razvoju radija u digitalnom dobu i nudi preporuke za javne servise, uključujući nužnost izrade mrežnih stranica, aktivaciju na društvenim mrežama, edukaciju zaposlenika te osiguravanje tehničkih i ljudskih resursa.

Ključne riječi: javni radio; konvergencija; digitalizacija; digitalno doba; javni servis

Abstract:

Media convergence is a process that unfolds regardless of the readiness of individual media outlets for modernization. The historical overview emphasizes the role of public radio as a pioneer during key turning points in the development of radio as a medium. This study examines the level of media convergence of public radio stations in Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia through quantitative and qualitative analysis. The quantitative segment explores the presence and activity of radio stations on social media, the availability of multimedia content, on-demand programs, and podcasts. The results indicate a higher level of convergence in Croatia, where radio stations are more active on digital platforms, more frequently offer on-demand programming, and publish podcasts on a more regular basis. In Bosnia and Herzegovina, BH Radio 1 is the dominant outlet, while Federalni Radio and Radio RS lag behind in terms of digital presence. The qualitative segment, based on interviews with directors and editors, reveals an awareness of the importance of modernization, alongside barriers such as limited financial resources, lack of training, and technical constraints. Respondents emphasize the significance of human resource policy, audience engagement, digitization, and multimedia. The study concludes that public radio in Croatia exhibits a higher degree of convergence, while Bosnia and Herzegovina must adopt a more systematic approach to modernization. This research contributes to the scientific and professional discourse on the development of radio in the digital age and offers recommendations for public service broadcasters, including the necessity of developing websites, enhancing social media activity, training staff, and ensuring adequate technical and human resources.

Keywords: public radio; convergence; digitization; digital age; public service broadcasting